

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Ετησία διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα κ.
κ. συνδρομητάς· δρ. διὰ τ. 12.
Ἑξαμηνία » » 6.
Διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ λοιπῇ
Ἑλλάδι ἐτησία . . . δρ. 14.
Ἑξαμηνία » » 7.
Διὰ τοὺς ἐν τῇ Τουρίᾳ ἐ-
τησία φράγ. 15.
Διὰ τοὺς ἐν Εὐρώπῃ » 20.
Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λ. 30.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

«Διὸ καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος καθάπερ τινας θεοὺς δευτέρους συντηρεῖν καὶ ἡ παραλαβὴ
ταῖς αὐτοῖς ἡγεμονίαις ἐπιχειρῇ, σπουδῇ πάσῃ κωλύειν καὶ πάντα τρεῖς ἐναντιοῦσθαι . . .
(ΙΕΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι
τῶν 10 στίχ. δραχ. 4.
Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα
τὸν στίχον Λεπ. 20.
Διατρίβαι γίνονται δεκταὶ εὐ-
σχήμως γεγραμμένοι καὶ μὴ-
δαμῶς καταπτόμεναι τινος βα-
ναύσως ἢ γλευστικῶς.
Διὰ πᾶσαν διατρίβην τὸν
στίχον λεπτ. 40.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΧΙΟΥ Ο ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ.

Εἰδοποιῶνται οἱ Κ. Κ. Μέτοχοι τῆς Τραπεζῆς
Χίου ὁ «Ἀρχάγγελος» ὅτι συμφώνως τῷ ἄρθρῳ
39 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἑταιρίας συνέρχεται ἐν
τῷ Γραφείῳ τῆς Τραπεζῆς κατὰ τὴν 1/13 τοῦ προσε-
χούτος Μαρτίου ὥρα 10 Π. Μ. ἡ Γενικὴ τῶν Μετό-
χων Συνέλευσις ὅπως καθυποβλήθῃ αὐτῇ ὁ Ἰσολο-
γισμὸς τῆς Τραπεζῆς μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου
λήξαντος ἔτους καὶ ἡ ἔκθεσις τῶν ἐργασιῶν αὐ-
τῆς.

Οἱ θέλοντες ἐκ τῶν Κ. Κ. Μετόχων νὰ λάβωσι
μέρος εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ὀφείλουσι συμφώ-
νως τῷ ἄρθρῳ 38 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἑταιρί-
ας νὰ καταθέσωσι τοὺς τίτλους τῶν ἑνα μῆνα πρό
τῆς ἡμέρας τῆς συνεδριάσεως, ἐν Χίῳ μὲν εἰς τὸ
ταμεῖον τῆς Τραπεζῆς, ἐν Κωνσταντινουπόλει δὲ
παρὰ τῇ Τραπεζῇ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐν
Ἀθήναις παρὰ τῇ Ναυτικῇ Τραπεζῇ ὁ «Ἀρχάγ-
γελος».

Δύνανται δὲ καὶ ν' ἀντιπροσωπευθῶσι δι' ἐγγρά-
φου ἐπὶ τούτῳ δηλώσεως αὐτῶν πρὸς τὴν Τράπε-
ζαν.

Χίος τὴν 2 Ἰανουαρίου 1876.

Ὁ Διευθυντής
Ε. Α. ΚΑΡΑΒΑΣ.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

Τοῦ Κρήτης ὁ Ὄργανισμός,
Τοῦ ντουβλετιοῦ ὁ στολισμός.

[Συνέχεια καὶ τέλος· ὅρα προηγούμενον φύλλον].

Ὁ Βασιλεὺς προστάζει το σὲ θέσεις θὰ ἐμποῦσι,
οἱ Κρητικοὶ εἰς τὸ ἐξῆς τῇ Κρήτῃ θὰ δοικοῦσι,
καὶ τοῦρκοι καὶ χριστιανοὶ ὁμάδι· σὺν παιδί μου
θὰ κάνουν ὅσα διάταξα μὲ τὰ προστάγματά μου,
ὅς· εἶπα ἔς τὸν ὄργανισμό, καλὰ νὰ τὰ θωρήτε,
γιατὶ ἂν δὲν τὰ κάνετε θὰ ν' ἀπολογηθῆτε·
καὶ γὰρ νὰ γείνουν καὶ οἱ ῥωμοὶ ἴσα μὲ τοῖς ἀγάδες,
ἀμέσως ἐδιώρισεν χριστιανούς πασσάδες,
καὶ ἦσαν οἱ πρῶτοι ἄρχοντες μὲ γράμματα μὲ γνῶσι
γὰρ κείνο καὶ ὁ Βασιλεὺς τιμῇ τῷ εἶχε δώσει,
καὶ ἐγνώριζαν τὴ γλῶσσα σου καλλίτερον ἀπὸ σένα
ἔς τὴν πρᾶξιν ἦσαν ἄξιοι, σὲ λόγο καὶ σὲ πένν·
μὰ εἰς ἐσέ, Χαμίτ ἀγά, καθόλου δὲν ἄρεσα,
γιατὶ δὲν ἦσαν δούλοι σου ἔς τὰ ὅζω καὶ τὰ μέσα·
γιατὶ ἤθελαν νὰ γίνονται ὁ νόμος ὅσα γράφει
καὶ οἱ προσταγαί· τοῦ Βασιλεῦς ποὺ βάνεις οὐ ἔς τὸ ῥάφι,
καὶ πόλεμο τῶν ἔσθενες μὲ χίλια δυὸ τερτίπια,
μὲ προδοσίαις, μὲ προσβολαῖς, μὲ χίλια φινελίκια,
γὰρ ν' ἀποδείξῃς τάγατες, γιαννίτσαρε Χαμίτη,
πῶς χριστιανοὶ δὲν ἔμπορὸν νὰ διοικῶν τὴ Κρήτη.
τοῦτος δὲ κάνει· πάλλιν γὰρ ἔχει γιγατανί,
ὁ ἄλλος ἦτον ἀρχηγός· τῇ Κρήτῃ τὸ τουγιά·
ἐτοῦτος ἦτον ἐστιάς, τὸ Μυροδμητράκη.
ἐκείνος ἔς τὴν πανάστει ἐβάζετα μπαϊράκι·

Ἰξω Αἰδῶς!

[Συνέχεια καὶ τέλος· ὅρα προηγούμενον φύλλον].

Παρήλθεν ὁ καιρὸς καὶ ὅν οἱ συμβουλαὶ τῶν
ῥώσσων πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐνομίζοντο εἰλικρινεῖς
καὶ ἐπιστεῦντο ὡς χρησιμοὶ· πλανῶνται οἰκτρῶς
τὰ ὄργανα τοῦ Μοσχοβιτισμοῦ, ἐπιμένοντα εἰς τὴν
κατάλυσιν τοῦ πολιτεύματος τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς
τὴν ἐπικράτησιν συστήματος δεσποτικοῦ. Λαὸς ὁ-
στις διὰ τῶν ἰδρώτων καὶ τῶν αἱμάτων αὐτοῦ ἐξη-
γόρασε τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς πατρίδος του καὶ ἐ-
παγίωσε τὴν ἐλευθερίαν του διὰ θυσιῶν ἀπειραρί-
θμων, δὲν ὑποκύπτει τόσον εὐκόλως, δι' ὁποιοῦν-
ποτε λόγον, εἰς ἐξουσίαν ἀνελεύθερον, οὔτε ὁ ἀνε-
χθῇ νὰ διοικηθῇ μὲ Ὁ Ὑ κ ἄ ζ ι α, χωρὶς ν' ἀναιρέ-
σῃ τὴν χρεῖν ἡν ἀκόμη ἱστορίαν του, ἣν ἐθαύμασαν
καὶ θαυμάζουν οἱ πεπολιτισμένοι λαοὶ καὶ τὰ σο-
φὰ τοῦ Κόσμου Ἑθνη, δι' ἣν ἅπας ὁ ἐλληνισμὸς
σεμνύνεται καὶ ἡ ἀνθρωπότης ἐπαινεῖται· ἀκοῦσα
ἀπόδειξις τῶν λόγων μας τούτων, ἡ πρό ἡμῶν
σχεδὸν αἰῶνος ἀποτυχία τοῦ Κυβερνήτου Ι. Καπο-
διστρίου οἰκιστοῦς ἐν Ἑλλάδι, τῇ συμβουλῇ ἔ-
νων. Εἰς τὰ πρῶτα αὐτοῦ βήματα ἐπέσε νεκρός.
Ἐφρονεῦθη ὑπὸ τῶν Ἠρώων τῆς πατρίδος μας, ὅ-
τινες ἐχαρακτήρισαν αὐτὸν τύραννον καὶ κατέλυ-
σαν τὴν διοίκησιν του ὡς ἀνελεύθερον· καὶ αὐτὸ τὸ
ἐν καὶ μόνον Ἑθνικὸν πλοῖόν μας παρέδωκεν εἰς
τὰς φλόγας τοῦ πυρός ὁ ἐνδοξος ἡμῶν ναύαρχος
Μιαούλης ἐν Πόρῳ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ναυάρ-

χων τῆς ἁγίας Ῥωσσίας, ἵνα μὴ παραδώσῃ αὐτὸ
πρὸς αὐτοὺς, θεωρήσας τὴν παράδοσιν του ἐξευτε-
λισμὸν τῆς Ἑθνικῆς μας ἀξιοπρεπείας.

Ἡ ἀπώλεια τοιοῦτου ἀνδρός οἷος ὁ Ι. Καποδί-
στριος ὑπῆρξε μεγάλη συμφορὰ διὰ τὴν Ἑλλάδα
καὶ ὅμως προκείμενον περὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ Ἑ-
θνους, ἡ ἀπώλεια οὐχὶ ἐνός ἀλλὰ πολλῶν μεγά-
λων ἀνδρῶν, ὅσον σημαντικοὶ καὶ ἂν ἦναι οὗτοι,
εἰς οὐδὲν λογίζεται ἢ ἐλαχίστη ζημία θεωρεῖται·
καὶ τότε ὡς καὶ σήμερον οἱ ὕβρισταί μας Ῥῶσοι,
διὰ τῶν συμβουλῶν αὐτῶν ὤθησαν τὸν ἀείμνηστον
ἐκεῖνον ἄνδρα νὰ πηδήσῃ ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα μὲ
κλειστοὺς ὀφθαλμούς καὶ προσέκλεσαν τὸν φόνον
αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τοὶ γνωρίζοντες ὅτι παραίτιοι τῶν
τραγικῶν ἐκείνων συμβάντων ἦσαν αὐτοὶ, ἐφεργον
ἡμᾶς καὶ ὡς ἄγρια καὶ ἀκοινωνήτα θηρία μᾶς πα-
ρέστησαν παντοῦ· ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα, διὰ τῶν
φιλορθόδοξων τῆς διαβολῆς ἐκείνης ὁμάδος, ἥτις
βλακωδῶς ἐθυσίαζε πᾶν ἐλληνικὸν συμφέρον πρὸς
ἐπίτευξιν σκοπῶν ῥωσικῶν, πολλὰ ὑπέστη ἡ τῆς
μετὰπολιτευσῆως, ἥτις παρὰ πᾶσαν αὐτῶν προσδο-
κίαν ἐγένετο ἀναίμακτος καὶ ἐξέπληξε μίαν ἀκόμη
φορὰν τοὺς πάντας· διὰ τοῦτο, καὶ αὖθις μᾶς ἐφε-
ξαν καὶ μᾶς ἐσυκοφάντησαν καὶ μᾶς ἐξύβρισαν καὶ
πάντα λίθον ἐκίνησαν ὅπως ματαιώσωσι τὴν πραγ-
ματοποίησιν τῶν Ἑθνικῶν ἡμῶν πόθων· τίποτε
δὲν παρέλειψαν ὅπως καταστήσωσι κατ' οὐσίαν
Ῥωσικὸν Πρακτορεῖον τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπὶ τοῦ

αὐτάναν ὁ Ἄλῃ Πασσᾶ· ἐδουδεν εἰς τὴν Κρήτη·
βάρδα μόνον τὴν ἔνωτι· νὰ ἔχῃ τὸ Χαμίτη·
ὁ Κουγιουτρίζης ὁ τζιγκιανὸς ἦτονε ὁ σκοπός του,
καὶ ὁ Καουραγχαδῆς! ὁ μόνος λῃσμὸς του·
μ' αὐτοῦνοσᾶ· θὰ μπιτίζαν τὰ βῆσανα, οἱ κόποι,
καὶ θὰ μᾶ· ἐθαμάζαν ὁ κόσμος· καὶ ἡ Εὐρώπη·
ὁ ῥαμετλὴς ἀπόθανε, δὲν ἔκμ' ἕνα χάλι,
ὅ,τι δὲν ἐκατάφερε θὰ καταφέρουν ἄλλοι,
μπουρμάδες ἀπὸ μὴ μερὶ, ῥουφίνοι ἀπὸ τὸ ἄλλο!
Μόσκοβοι καὶ Ἀουστριακοὶ, καὶ ὁ Θεὸς, τὸ δίχως ἄλλο!

Ἡ Κάσσα τί ὠφέλεια τῶν γεωργῶν μας κάνει·
καίρην, τὴν καὶ πρᾶξά του ὁ δανεισθεῖς τὰ χάνει·
εἰκοσι μέραις ἀπερνοῦν νὰ πᾶρ χίλια βιάλια
μ' ἐγγυητάς, ῥεχένια του καὶ χίλια τόσα χίλια,
καὶ εἰς τὴν προθεσμίᾳ του ἂν δὲ τὰ προπληρώνη,
καὶ αὐτὸν καὶ τὴν κερίλιδες ἔς τὴν φυλακὴν τῇ χῶνει,
καὶ εἶναι αὐτὰ τὰ γρόσχα τῶς, τοῦ Βασιλεῦς τὰ ὄζωρα,
καὶ τὰ βιστοῖν μουντίριδες· ὀθωμανοὶ ἔς τὴν χῶρα,
ἔσάν νὰ μὴν ἦσαν χριστιανοὶ καὶ τίμιοι καὶ ἄξιοι
γραμματισμένοι καὶ ἱκανοὶ σὲ τάξι καὶ σὲ πρᾶξι,
μόνο μπεκρίδες μπελῆδες πιστοὶ εἰς τὸ ἱμάνι,
περίφημοι ἀνάποδα ἔς τὴν πέννα, ἔς τὸ μελάνι!

Μὴ καὶ τὰ δικαστήρια! ὁ Θεὸς νὰ μᾶ· τὰ ζήτη!
τέθορα βασανιτήρια δὲν ἔρρισκονται ἔς τὴν κτίσι!
καλὸς θὰ νὰ ἴσαι φωνιᾶς, νὰ ξέρῃς καὶ ἀπὸ νόμους
νὰ σοῦ μπιτίσουν τὴ δουλειὰ ὑστερ' ἀπὸ τρεῖς χρόνους·
τέσσερες χρόνους ἔς τὰ Χανὶ ἔχω νταβὰ καὶ στέκει,
μὰ θὰ τὸν χῶτω γλήγορα ἔς τὴν μέτη τῶς τῆρεϊ.
ἂν κάμῃ τοῦρκοι, τὸ ταβὰ δικίῳ· γὰρ χωρὶς ἄλλο,
ἂν τὸν ἐκάμῃ χριστιανός· ἔχ' ἄδικο μεγάλο!

εδάφους αὐτῆς νὰ φυτεύσωσι τὸ δένδρον τοῦ δεσποτισμοῦ, ὅπερ ἀδύνατον ἐν τοιοῦτῃ γῇ νὰ βλαστήσῃ καὶ ἂν βλαστήσῃ οὐδέποτε θὰ καρποφορήσῃ.

Τὰς ἀνθελληνικὰς τῶν ταύτας ἐργασίας ἀπροσδοκῆτως ἡ ὀκτωβριανὴ τοῦ 1862 μεταπολίτευσις διέλυσε ὡς ἱστὸν ἀράχνης· πλὴν δὲν ἀπηύδῃσαν οἱ καλοθεληταὶ μας οὗτοι· κατέβαλον πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως καταλάβωσι τὸν ὀρόνον τῆς Ἑλλάδος δι' ἐνὸς αὐτῶν ἡγεμόνος· οἰκτρῶς ἀπέτυχον καὶ εἰς τὴν ἀπόπειραν αὐτὴν, ἐκτιμήσαντος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐπαξίως τὰ ἔργα καὶ τὰς πράξεις τῶν· δὲν κατώρθωσαν νὰ μᾶς φιλοδωρήσωσιν ἡγεμόνα, κατόρθωσαν ὅμως μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Γεωργίου ὡς Βασιλέως ἡμῶν ν' ἀναγορευθῇ Βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος Ῥωσίσ, ἡ Ὀλγα, ἥς τὸ σπουδαιότερον κεφάλαιον ἦν ἡ ἀθωότης τῆς τρυφερᾶς τῆς ἡλικίας καὶ αἱ περικοσμοῦσαι αὐτὴν χριστιανικαὶ ἀρεταί· ἀναντιρρήτως ἡγνοεῖ τὰς κατὰ τῆς νέας πατρίδος τῆς ῥάδιουργίας τοῦ Μοσχοβιτισμοῦ καὶ τῶν ὁργάνων αὐτοῦ· τοῦτο οὐδένα τῶν Ἑλλήνων ἐλάνθανε ὅπως καὶ νῦν δὲν λανθάνει, ὅτι προϊόντος τοῦ χρόνου τὸ Βασιλικὸν ἡμῶν ζεύγος τὰ πάντα γνωρίζει περὶ Ἑλλάδος καὶ τοὺς φιλικῶς καὶ τοὺς ἐχθρικῶς διακειμένους περὶ αὐτῆς, καὶ τοὺς ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς καὶ ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τῆς ἐργαζομένους καὶ κατὰ πόσον οὗτοι εἰλικρινῶς φροντίζουν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἡμῶν καὶ τῆς εὐδαιμονίας καὶ ἀποκαταστάσεώς του, καὶ τοὺς λόγους δι' οὓς ἡ ὁμόδοξος Ῥωσσία ἐν μὲν τῇ Ἑλλάδι τὴν καταλύσιν τοῦ πολιτεύματος ἐπιδιώκει, ἐν δὲ τῇ Τουρκίᾳ διὰ τῶν διπλωματικῶν αὐτῆς πρακτόρων ἀπηνῶς καταδιώκει τὸν ἐλληνισμόν.

Ἐν γένει ἡ πορεία τῆς Ῥωσσίας ἐν τῇ Ἀνατολῇ σκοπεῖ τὴν καταστροφὴν τῶν ἐλληνικῶν συμφερόντων. Ἡ ἐκλαίκευσις τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων ἐν Ῥουμανίᾳ καὶ τελευταῖον ἐν Βασαραβίᾳ, ὑπ' αὐτῆς τῆς κραταιᾶς Ῥωσσίας ἐπενοήθη καὶ ἐξετελέσθη πρὸς βλάβην τοῦ ἐλληνισμοῦ, καθόσον ἅπαντα τὰ δημευθέντα ταῦτα κτήματα ἐλληνικὴ περιουσία ἦν, ἀφιερωθεῖσα ὑπὸ Ἑλλήνων πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ συντηρῶνται ἐκπαιδευτήρια καὶ ἄλλα ἱερὰ, ἱδρύματα, ἀσφρῆθῃ δὲ ἅπαντα ἡ κολοσσαία εἰπεῖν Γενιτσαρικῶς, μόνον καὶ μόνον νὰ στερηθῇ αὐτῆς ὁ ἐλληνισμὸς καὶ ἐπέλθῃ ἐκ τῆς στερήσεως ταύτης ὀπισθοδρόμησις εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ, καὶ κορυφωθῇ τὸ μῆκος καὶ ἡ ἔχθρα μετὰ τῶν Ῥωμούνων καὶ Ἑλλήνων, ὅπερ καὶ ἐγένετο.

Ἡ κατάκτησις τῶν Μονῶν τοῦ Ἀθω ὑπὸ σμῆ-

νους Μοναχῶν Ῥώσων, αἱ ὀρθοσκευτικαὶ ἐριδες τῶν Βουλγάρων κατὰ τῆς μητρὸς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, ἐξ ὧν προέκυψε τὸ σχίσμα αὐτῶν, τῆς μοσχοβιτικῆς πολιτικῆς καταχθόνια σχέδια τυγχάνουσιν, πρὸς οὐδένα ἄλλον τείνοντα σκοπὸν εἰμὴ εἰς τὴν ὀπισθοδρόμῃσιν τοῦ ἐλληνισμοῦ, οὗ τι νὸς τὸ ὄνομα κακῶς πολὺ κακῶς ἤχη εἰς τὰ ὅσα αὐτῆς. Οἱ ταλαίπωροι Βούλγαροι πρὸ πολλῶν ἐνιαυτῶν καταραδιουργοῦμενοι καὶ κατηχούμενοι ὑπὸ τῶν πανσλαβιστῶν, ἐγένοντο ἐλεεινὰ θύματα αὐτῶν, χωρὶς νὰ γνωρίζωσι τὸν σκοπὸν οὔτε καὶ τὸν λόγον δι' ὃν ἀποχωρίζονται τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν ἐκκλησίας, ἀβασανίστως ὑπῆκουσαν εἰς ἀντιχριστιανικὰς συμβουλὰς, καὶ συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀνατροπὴν τῆς μητρὸς ἐκκλησίας, ἣν ἐπισπεύδει ὁ Σλαβισμὸς μὲ τὸν Ἰησοῦτικώτερον τρόπον· δὲν ἠννόησαν ὅτι σαγηνευθέντες πολλὰ ἀπώλεσαν, χωρὶς νὰ ὠφεληθῶσιν οὐδέν.

Τὰ δραματικὰ ἐκτελούμενα ἀενάως εἰς τοὺς ἁγίους τόπους καὶ ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ Τάφου ἀκόμη τοῦ λυτρωτοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν μετὰ τῶν Ἀρμενίων, Ἀρβάνων, Ἑλλήνων καὶ τῶσων ἄλλων χριστιανικῶν φυλῶν ἐνεργεῖται τῆς Ῥωσικῆς πολιτικῆς εἶναι, ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν κατάληψιν τοῦ Πατριαρχικοῦ Ὁρόνου τῶν Ἱεροσολύμων ἢ τοῦλάχιστον καταστήσῃ αὐτὸν ὑποχείριόν της, ἀποπέμπουσα ἐκεῖθεν πάντα Ἑλλήνα καὶ πᾶν ὅ,τι Ἑλληνικόν· δι' αὐτὸ τοῦτο ἐργάζεται ἐν Βουλγαρίᾳ, ἐν Ῥουμανίᾳ, ἐν Σερβίᾳ, ἐν Θράκῃ, ἐν Μακεδονίᾳ, ἐν Ἡπείρῳ καὶ Θεσσαλίᾳ, ἐν Συρίᾳ καὶ Παλαιστίνῃ, ἀκόμη καὶ ἐν Αἰγύπτῳ. Ἐκ τούτου αἱ ἀλεπάλληλοι καταστροφαὶ τῶν Ἑλλήνων καθ' ἅπασαν τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν, ἐκ τούτου αἱ ἐριδες, τὸ μῖσος, ἡ ἔχθρα, μετὰ τῶν Ἑλλήνων, Βουλγάρων, Ῥωμούνων, Μακεδόνων, Ἀρμενίων καὶ τῶσων ἄλλων φυλῶν ἀδελφῶν. Ταῦτα πάντα καὶ πλεῖστα ἄλλα τὰ ὁποῖα φανερά καὶ ὑπόφως κατὰ τῆς πατρίδος ἡμῶν, κατὰ τοῦ ἔθνους ἡμῶν καὶ κατὰ τῶν συμφερόντων καὶ τῆς ὑπάρξεώς μας ἐνεργοῦνται, ἔπεισαν πάντα Ἑλλήνα ὅτι δικαιούται νὰ μέμφηται τοὺς ὀμοδόξους αὐτῶν Ῥώσους, ν' ἀποδίδῃ εἰς τὴν μισελληνικὴν αὐτῶν πολιτικὴν τὰ προσγενόμενα εἰς τὸν Ἑλληνισμόν κακὰ καὶ ν' ἀποκαλῇ τοὺς Ῥωσσοφρο-

τραλοῖας.

2ον). Πρέπει νὰ παρεφρόνησαν οἱ Κύριοι οὗτοι τῆς ἐφημερίδος τῆς Πετροπόλεως, διὰ ν' ἀποφαινωται σπουδαίως ὅτι ἅπαντες οἱ ἐν Ἑλλάδι, οἱ πλησιάζοντες ἰδίως τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Κράτους, εἶναι ὀλετήρες· διὰ νὰ πιστεύσῃ τις τὴν μωρὰν ταύτην διαβεβαίωσιν ἔπρεπε νὰ ὑποθέσῃ ὅτι οἱ πολι-

τεύμενοι ἡμῶν σύγκεινται ἀποκλειστικῶς ἐκ παραφρόνων ἀναμφισβητήτως καὶ εὐρισκομένων ὑπὸ ἱατρικὴν ἐπίσκεψιν. Καὶ ποῖος, σὰς παρακαλοῦμεν, ὃ ἔνδοξοι ἄνθρωποι τῆς Πετροπόλεως, ἐκ τῶν ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος, εἰς ὁποιοδήποτε καὶ ἂν ἀνήκει ἀπόχρωσιν, ἐκτὸς τῆς γνωστῆς σπείρας, ἐμφανιζόμενος ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρχонта διὰ νὰ τῷ ἐκθέσῃ εἰλικρινῶς τὰς ἀνάγκας, τὰς εὐχὰς τοῦ ἔθνους καὶ νὰ τὸν φωτίσῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑψηλῶν αὐτοῦ καθηκόντων τῷ ἐπρότερον ὀλέθρια; ὅχι Κύριοι οἱ προσερχόμενοι διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν πατριωτικοῦ καθήκοντος δὲν εἶναι ὀλετήρες, ὀλετήρες εἶναι οἱ ἔρποντες πρὸς ἐπιτυχίαν συμφέροντος καὶ καταχθονίου σκοποῦ· αὐτοὶ καὶ οὐδεὶς ἄλλος εἶναι ὀλετῆρ· καὶ τούτους ἡμεῖς σήμερον ὀνομάζομεν μ. ἡ Ἑλληνας καὶ μητροπολίτας, ἐνῶς ἔχετε τὴν ἀναιδέαν νὰ ὀνομάζετε μητροπολίτας πάντας τοὺς μὴ ἐγγεγραμμένους εἰς τοὺς καταλόγους Σας· καὶ οὗτοι εἶναι ἅπαντες οἱ Ἑλληνας, ὀλόκληρον τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ἀλλὰ πῶς! λησμονεῖτε, ὡς ἀγαθοὶ ἄνθρωποι, ὅτι τοιαῦτα περὶ τῶν κατηγοριῶν εἰς καίνα ἀπολύτως Ἑλληνα δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν, ἐκτὸς ὧν καὶ μόνων ὧν καὶ τῶν πέντε ἢ δέκα ὁργάνων Σας; καὶ φθάνετε εἰς τοιαύτην ἀπροσύννην ὥστε νὰ χιρᾶτε μόνοι Σας τὴν εἰκόνα Σας, νὰ γράφετε μόνοι Σας τὴν καταδίκην Σας; Ἀφετε, ἀφετε λοιπὸν τὸς φωνασκίας, τὰς συκοφαντίας καὶ τὰς ἀγρυπτίας· καίνα δὲν ἀπατᾶτε πλέον, μὴδ' ἡμᾶς μὴδὲ τὴν Εὐρώπην, σὰς ἐγνωρίσαμεν, σὰς ἐξυγίσσαμεν, σὰς ἐξετιμήσαμεν, ἐξεύρομεν καὶ τὰ ἐλατήρια ὧν καὶ τοὺς σκοποὺς Σας· ἡ οἰκτρά τῆς δυστυχῆς πατρίδος μας κατάστασις εἶναι τὸ ἀσφαλέστερον τῆς διαγωγῆς Σας γνώρισμα, τὸ ἀξιοδάκρυτον καὶ ἰσως ἀνεπανόρθωτον ἀποτέλεσμα τῆς μακρᾶς καὶ σχολιᾶς καὶ ἀνεθνικῆς ἡμῶν πολιτικῆς. Ἐπιδιώκετε καὶ ἤδη τὴν ἀνατροπὴν τοῦ καθεστώτος ἡμῶν, διότι καὶ αὐτὸ τὸ Βασιλικὸν ζεύγος ἡμῶν φέρει πρόσκομμα εἰς τὰ σχέδιά Σας· διασύρετε λοιπὸν τοὺς σχετικῶς ἐντιμότερους τῶν πολιτικῶν μας διὰ νὰ τοὺς ἀντικαταστήσετε μὲ ὄργανα τυφλὰ τῶν ἀνεθνικῶν Σας σχεδίων.

καὶ θέλομεν τὴν ἐπ' ἀνόδον τῆς πολιτείας εἰς τὴν ὁμαλὴν καὶ φυσικὴν κατάστασιν κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ νόμοι δὲν εἶναι γράμμα νεκρὸν, μὴδ' οἱ ὑπουργοὶ ἄψυχα σώματα ἀναβιβάζομενα διὰ τροχαλιῶν καὶ καλωδίων εἰς τὰς ὑψηλὰς χώρας τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ἄνδρες ἀναβαίνοντες εἰς αὐτὰς διὰ τῆς ἰδίας ἐαυτῶν ἀξίας καὶ ἰσχύος, μὲ πόδα στερεόν,

ἂν ἔχῃ ὁ τούρκος ἄδικο πασχίζου νὰ τὸ κρύψῃ, καὶ ἂν τὸ ἔχῃ χριστιανὸς, μεγάλο νὰ τὸ δεῖξῃ· δικαιοσύνη αὐτὸ θὰ πῇ, δικαίωμα ἰσωνομία!

τὸ λύκο γὰρ νὰ συγχωρῇ, νὰ τιμωρῶν τὴ μύγαν· πρόεδρο δὲν ἐκάμασι χριστιανὸ κανένα, ὅταν νὰ μὴ ξέρουν γράμματα, δὲν ἔχουν νοῦ γὴ πέναν· καὶ ὅς τὰ χουκούκ καὶ τιτζαρέτ πρόεδροι εἶναι τούρκοι, ποῦ ξέρουν ἀπὸ γαμπὰ πῶς γίνεται τὸ κιοῦρκι, ποῦ νοιώθουσιν πῶς θὰ κριθῇ χριστιανὸς μ' ἰσλάμ καὶ πῶς θὰ βγάλῃ διόφορα τοῦ κίσις τὸ ἰλάμι, νὰ λὲθ νέσκε, μάλιστ' α, νὰ λὲθ ὄχι, ὅτις, νὰ λὲθ τὸ νὰ θερίζε καὶ τ' ἄλλο πέντε βόσκε, γιὰτὶ πανεπιστήμια ἔχου καὶ ἀκαδημαίαις, ποῦ θὰ ζηλέψῃ γλήγορα Ῥουσιᾶς καὶ Ἀγγλίας, νὰ στέλνουν νὰ σπουδάζουσιν ντουμάνι καὶ καμῆνι, ὅς Χατζαράπα καὶ Φετὰ γὴ τὸ Μεμετεμίνι! ἐβγῆκεν ἡ ἀπόφασις· ἀπ' τὰ δύο πέντινα τὸ νὰ, γὴ νὰ μὴν ἐκτελεστῇ ποτὲ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πέρνουν διπλῶ ῥέσιμο—ῥέσιμο τοῦ ῥέσιμου, γιὰ σκάψιμο τῶ ἀσφελτλίας, γιὰ κλάδεμα τοῦ θυμου.

Μάχη καὶ ἀνάθεμα φοικτὸ κ' ἡρῶνα γιὰ τὸ ἐμπόρους τούρκοι νὰ μὴ ψουνίζουσιν ἀπ' τῇ ῥωμιολιάδῃ, καὶ ἐπίστεψαν οἱ μπεκδες! πῶς ἔτσι θὰ μᾶς οὐβούν, καὶ δὲ συλλογιστήκασι πῶς ἀπὸ μᾶς θὰ ζήσουν! γὴ πῶς ἂν κάμουν χριστιανοὶ αὐτὴ τὴν ἰδίαν μάχη, δὲν τῶς ἀφίνου, βέβαια, ποκάμισο ὅς τὴ ῥάχη, καὶ ἀργίσαι καὶ κτίσαι ὁλόκληρους τεκέδες τῶ Μεδλεβιδῶ τῶν ὀχρῶ καὶ ἄλλους κερχανέδες, βαίζινα γιὰ νὰ κάνουσιν πῶς νὰ μᾶς ξεκουμπίσουν, ἦντα θὰ σπείρουν κακὸ γιὰ νὰ μᾶς ἐθερίσουν· καὶ ὅμως ἔχαλάσαν τὰ σπῆθια τῶν ἀνθρώπων, ποῦ γὰρ ὅς τὸν Ἀποκόρωνα καὶ εἰς τῶ Σρακίῶ τὸ τόπο,

ὁκὰ νὰ βγάνουν ἄχρεα, ἰνὰ νὰ τὰ ὀροῦσι, νὰ βγάνουσιν ἕνα ψωμί νὰ τρῶν νὰ μὴ πεινοῦσι.

Τὰχ' εἴμαστε ἐλεύθεροι ὅς αὐτὴ μας τὴ θρησκεία· οἱ τούρκοι μᾶς ἐθέψαν πολλὴ θρησκομανία. οἱ χριστιανοὶ εὐρήκασι ἕνα ἐκκλησιδᾶκι, χιλιά χρονῶ θαυματουργὸ καὶ γείνηκε διχάσι ἀρέσως νὰ μὴ πγαίνουσιν μὴδὲ νὰ προσκυνοῦσι τὸ ὀθωμανοῦς τῶ Καλυβιδῶ νὰ μὴ δυσχερεστοῦσι· καὶ δὲν ἐσυγχωρεθῆκε νὰ κτίσῃ σκιὰς καλύβα γὴ νὰ σκεπάζοντ' οἱ φτωγοὶ σκιὰς μὲ τὴν ἀστειδίδα· δεκαοχτὼ χρόν' εἶν' ἐδᾶ ποῦ γὰν ἀποφασίσουν νὰ φεύγουν ἀπ' τὸ νησί ὅς ἄλλαξοπιστήσουν, νὰ μὴ γίνετα σκάνδαλο καὶ φέρν' ἀνησυχία σὲ τούρκους καὶ χριστιανούς· ἀπάνω ὅς τὴ θρησκεία. ὁ νόμος εἰ ἀρχεῖ καὶ ἐδᾶ γιὰ τῇ δικούς μας, δὲν στέκει γιὰ τῇ τούρκους μας, μόνο γιὰ τὸ ἀπατούς μας. Τούρκος ἂν γείνη χριστιανὸς εὐθὺς τὸν ἐβαρκάουν, ἂν δὲν μποροῦσιν εὐκολὰ νὰ τὸν γοργοξεβγάλουν· καὶ δὲν τοῦ δίδουσιν καὶρὸ ποκάμισο ν' ἀλλάξῃ, ὅταν νὰ θελε ὁ δυστυχὴς πενήντα τούρκους σφάζει· καὶ ἐλεῖνοι ἄλλαξοπιστοῦν τ' ἄθωα τὰ παιδιὰ μας, καὶ ἂν ποῦμε καὶ τὸ δίκιο μας· βρίσκομε τὸν πελά μας· καὶ ζαπατοῦσι τὴν τιμὴν καὶ πέρνουν τὸν ἀθὼ τῇ καὶ ἀφίνουσιν τὴν ἀτιμὴν τῶν ἐδικολογιῶν τῇ καὶ βάνουσιν τῶς φερετζέ, ὅς τὸ μούτσουνο γιζμακίκα καὶ λέσι πῶς γεννήθηκαν καὶ ἦσαν τουρκάκια, γὴ στέλνουνσιν τα μὲ τὸ ἐν ὅς τὴ Σμύρνη τὸ βαπόρι καὶ μὲ τὸ ἄλλο ἔρχεται φιετζατουρκοκόρη· ποῖος τὴ γνωρίζει ὕστερα τὴ μπουρμαδοκουροῦνα, ποῦ φυγε ξεμασκάρωτη καὶ δᾶ φορεῖ μούτσουνα; θαρροῦσι πῶς μὲ τουτανὰ πάντα ὀμπρὸς πηγαίνου, θαρροῦσι πῶς προκόβουν καὶ ὅταν καθροὶ γιζαγέρνου.

πιστεύουν πῶς τῇ χριστιανούς ἔτσι θὰ νὰ ἔωφλήσου, μὲ δακτυλίθραις ἀμμουδιὰ θέλου νὰ ξεμετρήσου!

Ἐπαναστασις θὰ νὰ γενῇ, θὰ σηκωθοῦσι πάλι, ἀπὸ τὸν ἄθω βγάλασι οἱ χριστιανοὶ κεφάλι· παρούθια ξεβαρκαράσι καὶ μπάλαις καὶ τουφέκις, ἀπὸ παδὰ τὰ βγάλασι κοντ' ἀπὸ τὰ Χεντέκια. νὰ μπαλωταῖς; ἀκούουσιν ὅς τὰ ὄρη καὶ ὅς τὰ δάση, πάλι τῶ κακορίζικῳ ἡ στίβα θὰ χαλάσῃ, συχνά, συχνά διασπείρουν καὶ εἶναι ψευθιᾶς ὅλαις, ποῦ βγάνουσιν οἱ τούρκοι μας καὶ μπενοῦσι ὅς τῇ πόλαις, καὶ χάνονται καὶ σβύνουσιν καὶ ὕστερα λυσιρῶσι, γιὰτὶ τὸ ψέμμι· ἀληθινὸ νὰ κάμου δὲν ποροῦσι· καὶ κάνουσιν χίλιας προσβολαῖς καὶ χίλιας ἀταξίας, καὶ βάνουσιν εἰς τὸ μπελὰ καὶ ἀνθρώπους καὶ ἐξουσίας· χθὲς ἕνας τούρκος ἔσερνε χριστιανὸν δεμένον μὲ ζώνη ἀπὸ τὸ λαμὸ καὶ μπιστακονισμένο· ὁ τούρκος εἶχεν ἄλογο καὶ ἦτονε καθβαλάρης, καὶ ὁ χριστιανὸς ἔσέρνετο καὶ ἦτονε πορπατάρης· καὶ ἐφερέ τον ξέψυχο, λαχανιστὸ ὅς τὴ χώρα μπροστά ὅς τῇ ζαπητᾶδες μας μεσημεριῶν τὴν ὥρα, γιὰτ' εἶχε λέσι, μὴ φορὰ ἕνα γαϊδούρι χάσει, καὶ δὲν τὸν ἐρωτῆζασι ἦντὰ νὰ αὐτὸ ποῦ πρᾶσσει· ταχὶ θὰ λέσιν, οἱ ῥωμιὶ ἦντᾶν κακοπόνηα, ποῦρι ἀέρα καὶ νερὸ πίνουσιν τόσα χρόνια, καὶ δὲν τοὺς ἐμποδίσανε νὰ ζοῦσι εἰς τὴ Κρήτη καὶ δᾶ μᾶς κάνουσιν νταβὰ ὅς τοῦ τοβλεβιδῶ τὴ μύτη.

Ἄλλ' ὄνομα δὲν ἔχομε παρὰ ἐπαναστάταις τῇ Κρήτης οἱ Χριστιανοὶ τοῦ κόσμου οἱ μπερμπάτες· ἀγάλλ' ἀγάλλια, ἀγάδες μας, μὴ μπερμπατολογάτε, οὐλα ἐσεῖς τὰ κάνετε καὶ πρέπει νὰ σωπάτε, καὶ πάλι σὰς πλουτίσαμε καὶ λάβετε ρούτιδες,

με συνείδησιν καθάραν, με συναίσθησιν τῆς ἀποστολῆς των καὶ τῆς πραγματικῆς ἐαυτῶν εὐθύνης. Ἡμεῖς διαμαρτυρόμεθα κατὰ τῆς καχεκτικῆς τοῦ τόπου καταστάσεως, ποθοῦντες νὰ ἴδωμεν ἀναβιοῦσαν τὴν πατρίδα καὶ μηδὲν ἑνδιαφερόμενοι εἰς τὰ πρόσωπα. Σεῖς καὶ τοὶ γνωρίζοντες ὅτι δὲν δικαιούσθε νὰ ἐπεμβαίνετε εἰς τὰ ἡμέτερα, μᾶς ἐξυβρίζετε μᾶς συκοφαντεῖτε, θέλοντες νὰ καταλάβωσιν τὰ δύο ἢ τρία ὄργανά σας τὴν Κυβέρνησιν τοῦ τόπου μας, ὅπως εὐκολώτερον καταπιγῇ πᾶν αἶσθημα Ἑλληνικὸν καὶ ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους νὰ μαρानθῇ ὁ πατριωτισμὸς τῶν τέκνων τῆς Ἑλλάδος καὶ ματαιωθῇ πᾶσα αὐταπάρησις.

Ἡμεῖς θεωροῦμεν τὸ πολίτευμά μας ὡς τὸν ἀκρογωνιαίον λίθον ἐφ' οὗ τὸ κράτος τῆς πολιτείας μας ἐρείδεται καὶ βάσιν ἐφ' ἧς στηρίζεται ἡ Ἑλλάς καὶ ἅπασα ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ. Σεῖς τὸ Σύνταγμα ἐν Ἑλλάδι νομίζετε ὡς πέτραν σκανδάλου καὶ ζητεῖτε τὴν κατάλυσίν του. ταῦτα δὲ προτείνετε οὐχὶ ὡς μέσα σωστικά διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀλλ' ὡς μέσα δυνάμενα νὰ ἐξυπηρετήσωσιν τὴν βίωσιν τὴν πολιτικὴν. Ἡμεῖς τὸ συμφέρον τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐπιδιώκοντες ἀποκρούομεν πάντας τοὺς ὀνειρευομένους νὰ κατασπιλώσωσιν τὴν τιμὴν τοῦ ἔθνους μας καὶ νὰ μαρᾶνωσιν τὸ παρόν του καὶ νὰ ἐκμηδενίσωσιν τὸ μέλλον του.

Κατὰ τὴν ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ ὑπόσχεσιν ἡμῶν, δημοσιεύομεν κατωτέρω τὴν πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον ἀπευθυνθεῖσαν παρὰ πολλῶν ἀξιολόγων συμπολιτῶν μας ἀναφορὰν, εὐχόμενοι τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐν αὐτῇ ἀναφερομένων, ἢ κατόρθωσις τῶν ὁποίων καὶ τὴν Δημοτ. ἀρχὴν τιμᾷ καὶ τὴν πόλιν ὠραΐζει.

Πρὸς τὸν Κύριον Δήμαρχον Ἑρμοπόλεως

Ἀξιότιμε Κύριε Δήμαρχε!

Ἐπιτρέψατε νὰ ἐκλύσωμεν τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τῆς ἀναμφισβήτητου ἀληθείας ὅτι ἡ Ἑρμοῦπολις στερεῖται περιπάτου.

Τὰ βιομηχανικὰ καταστήματα, καὶ ἰδίως τὰ βυρσοδεφεῖα, τὰ καυτηρίων καὶ τὴν συγκοινωνία πρὸς τὰ γειτονικά της νήσου ταύτης μέρη, πρὸ πολλοῦ κατέστησαν τὴν ὁδὸν Ποσειδωνείας σχεδὸν ἀδιάβατον καὶ ὅλως ἀπρόσιτον εἰς τοὺς ἔχοντες ἀνάγκην σωμαστικῆς καὶ ἀναψυχῆς. Ἡ ὁδὸς Ἐπισκοπεῖου, ἥτις καὶ τερπνοτάτη εἶναι καὶ ὑγιεινὴ, συνέχεται πρὸς τὴν πόλιν δι' ὁδῶν καὶ παρόδων, οὐ μόνον ἀκαθάρτων ἀλλὰ καὶ ἀνωμάτων ἰδού διατὶ τὸ πρόσθετον τῆς πόλεως ταύτης σχέδιον διαλαμβάνει δύο λεωφόρους δεινροφύτους καὶ ἕνα δη-

μοτικὸν κήπον εἰς τὸ δημοτικὸν μερὸς τῆς Νεκροπόλεως.

Δὲν ἐννοοῦμεν, Κύριε Δήμαρχε, νὰ γείνωσιν ἅπαντα τὰ ἔργα ταῦτα ἀμέσως καὶ σήμερον, ἀλλ' εὐσεβᾶτως φρονούμεν, ὅτι ἡ μόρφωσις τῆς πλατείας Ποσειδωνείας καὶ ἡ συνδέουσα τὴν πλατεῖαν ταύτην λεωφόρος μετὰ τὴν ὁδὸν Ἐπισκοπεῖου καθὼς καὶ ἐκεῖνη ἡ κατ' ἐξακολουθήσιν τῆς ὁδοῦ Ταλάντων εἶναι τῆς πρώτης ἀνάγκης. Διὰ τῆς πρώτης τῶν λεωφόρων τούτων οὐ μόνον περιπάτον λόγου ἄξιον μέλλει ν' ἀποκτήσῃ ἡ Ἑρμοῦπολις, ἀλλὰ καὶ συγκοινωνία εὐχερὴς ἀνοίγεται πρὸς τὸ Πτωχοκομεῖον καὶ Ἐπισκοπεῖον καὶ ὧσθαι δίδεται πρὸς ἀνέγερσιν οἰκοδομῶν. Ἐκτὸς δὲ τούτου, θέλει κανονισθῇ ὁριστικῶς ἡ χωροστάθμησις τῆς συνοικίας, εἰς ἣν ἐδρεύει ἡ Βιομηχανία τῆς νήσου ταύτης, καὶ τισυτοτρόπως ἐξασφαλίζονται ἡ τε συμμετρία καὶ χρησιμότης τῶν ὁδῶν καὶ οἰκίων, καὶ ἀποφεύγονται τὰ δυσάρεστα, ἅπερ συνέβησαν καὶ συμβαίνουσι κατ' ἐκάστην εἰς τὴν Ἑρμοῦπολιν, ἕνεκεν τοῦ ὅτι πρῶτον ἀνηγέρθησαν αἱ οἰκίαι καὶ κατόπιν ἐχωροσταθμίσθησαν αἱ ὁδοί.

Οἱ λόγοι οὗτοι καὶ ἄλλοι, ὑποστηρίζοντες τὴν ἰδέαν ὅτι συμβεβαίει εἰς τὴν Ἑρμοῦπολιν νὰ παρέχῃ τέρψιν καὶ ὕγαν εἰς τοὺς κατοίκους, μᾶς ἐνθαρρύνουσι νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς, Κύριε Δήμαρχε, ὅπως εὐαρεστούμενος, συσκεφῆτε μετὰ τῶν Κυρίων Δημοτικῶν Συμβουλίων ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καὶ ζητήσητε παρ' αὐτῶν τὴν ψήφισιν τῆς ἀναγκαζούσης δαπάνης πρὸς τμηματικὴν ἐπιχείρησιν τῶν λεωφόρων Ἐπισκοπεῖου καὶ Ταλάντων καὶ μόρφωσιν τῆς πλατείας Ποσειδωνείας.

Ἐν Ἑρμοῦπόλει τῇ 17 Δεκεμβρίου 1875.

Εὐπειθέστατοι
(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαί).

Ολίγοι μέχρι τοῦδε ἐκ τῶν Βουλευτῶν ἐπανῆλθον εἰς Ἀθήνας ἐπομένως αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, δὲν θὰ ἐξακολουθήσωσι καὶ τὰ πάντα θὰ μένωσι μετέωρα.

Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, τὸ ζήτημα τῆς Ἑλληνικῆς Ἰθαγενείας ἐν τῇ Τουρίκᾳ ἔλαβε τὴν ὁριστικὴν αὐτοῦ λύσιν παραδεχθείσης τῆς Πύλης ὡς βάσιν τὴν αἰτησιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἡ λύσις αὕτη, ἂν ᾖ αἰσθητὴ, ἀνεκδιώχθη προπορικῶς εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινῇ πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος. Πρὸς ἐξέλεξιν τῶν νομίμως κησασμένων τῶν Ἑλληνικῶν ἰθαγενέων ἐκλεχθήσονται ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἐπιτροπαί, ὥστε καὶ ἂν πράγματι παρεδέρχῃ ἡ Πύλη τὴν διαφημιζομένην λύσιν, πάλιν τὸ ζήτημα τοῦτο μῖναι ἄλυτον, καθόσον μένει εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἐκλεχθησομένων Ἐπιτροπῶν ἡ λύσις του. Ἀλλ' ὡς τε τὸ ζήτημα τοῦτο τὸ μεγαλοποιούμενον ὑπὸ τοῦ τύπου εἶναι ἀσήμαντον, διότι δὲν πρόκειται περὶ ὅλων τῶν

σεῖς ὅλους τῇ πανάστασις ἐκάμετε, Χαμίτη, καὶ ἐγάθηκε, καὶ ἐρήμωσε. ἡ μυρισμένη Κρήτη. σεῖς ἔστε οἱ ἀληθινοὶ ἐχθροὶ τοῦ Βασιλέα, οἱ Κρητικοὶ δὲν ἔχουσι πανάστασις ἰδέα. μ' ὀλημερῆς τῇ σπρώχνετε μετὰ καμώματά σας, ἔχ' ὁ Θεὸς ὀγλήγορα νὰ βρῇτε τὸ μελεᾶ σας. μόνο ὁ καλὸς Μεχμέτ ἀλλ' ἔβηκε τὴν σφαγηνὰ σας καὶ ὁ Μουσταφᾶ ὁ Κρητικὸς ποῦ σφίγκει τὰ λουριά σας, ποῦ ἔσαν πῶς θὰ ζήσουν ὁ λύκος μετὰ τ' ἀρνάκι καὶ πῶς θὰ κάμουν εὐκολὰ τὴν ὀχέδρα χελάνι.

Θὰ νὰ ζητήσωμεν καὶ ἐμεῖς ἐς τὴν Κρήτην πρὶνταπάτο καὶ θὰ σὰς ξεπατώσωμεν οὐρά ἀπ' τὸ πάτο. τὰ δικά σας θ' ἔχωμε σὺν ἀστραπῇ φυτεῖν καὶ θὰ βροντίζῃ ἔξωθεν σὺν κερανοῦ τουργεῖν, ἐτότε σας, Χαμίτ ἀγῇ, βιάλιχ ὅσα καὶ ἂν ἔχης δὲν θὰ γλυτώσης ἀπὸ μᾶς ἔσπα νὰ τὸ κατέχης. ἐτότε πλεῖο θὰ ζήσωμεν ἀδελφί ἡγαπημένα καὶ τοῦρκοι καὶ χριστιανοὶ τὰ πολιορκούμενα, με ἴσα δικαιώματα μ' ἴση τιμὴ καὶ ζήση καὶ ὅχι ὅποιος ἡμπορεῖ τὸν ἄλλο μας νὰ οὐβῇ, καθὼς σεῖς μᾶς ἐκάμετε ἐχθροὺς τῶν ἀδελφῶν μας, ἐχθροὺς τοῦ Βασιλέα μας, ἐχθροὺς τῶν ἀπατῶ μας. ἐμεῖς ἦντα σὰς φταίουμε, τὰ κάνουν οἱ βαλίδες! ἀκούετε δὲ, Χαμίτ ἀγῇ, πῶς σοῦ ναι διαλαζίδες, καὶ ἂν ἔρθῃ καὶ κανεὶς βαλὴς νὰ μάθῃ τῇ μπομπᾶς σας καὶ νὰ δῇ καὶ τὰ καμώματα καὶ τῇ βρωμοδουλιᾶς σας, καὶ θέλ' ὡς δίκιος ἄνθρωπος νὰ κάμῃ ὅτι πρέπει φρυάκι τὸν ποτιζετε, ὁλόζωδο δραπετὶ καὶ γράφετε καὶ ἀνῆρτετε πότες νὰ τὸν σηκώσουν, πότες νὰ τὸν ἔξορῶσιν γῆ καὶ νὰ τὸν δρομώσουν. ἀνὲ τὸ κάμετε καὶ ἐδᾶ γὰρ τὸ βαλὴ τῇ Κρήτης, ζήτω ὁ γιαννιτζαρχᾶ καὶ Βασιλῆς Χαμίτης!

Ἑλλήνων ἀλλὰ περὶ ἐλαχίστου ἀριθμοῦ, μὴ ἀνερχομένου οὐτε εἰς δύο χιλιάδας καθ' ὅλην τὴν Τουρίκιαν.

— Ὁρεῖλομεν κατὰ καθήκον δημοσιογραφικὸν νὰ ἀπονεύωμεν τὰς εὐχριστίας τοῦ τόπου εἰς τὸν ἀξιότιμον Νομάρχην Κυκλάδων κ. Ρωσέτον, διότι οἰκοθεν ἐπελήθη τῆς καταδιώξεως τῶν χαρτοπαικτικῶν, ἀπαιτήσας ἐντόνως νὰ ἐκλείψῃ ἡ καταστρεπτικὴ αὕτη μάστιξ τῆς κοινωνίας. Πρὸς τὸν ἑπαινον τοῦτον δέον νὰ μὴ παραλείψωμεν ὅτι μεριμνῶν περὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὅσας τῷ δίδεται καιρὸς ἐπισκέπτεται τὰ ἐκπαιδευτήρια τῆς πόλεως. Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐπεσκέφθη τὸ Γυμνάσιον καὶ ἱκανὸν χρόνον παρέμεινεν ἀκροώμενος τῶν παραδόσεων τῶν κ. καθηγητῶν. Ὅταν ἡ ἀνωτάτη ἐν τῷ τόπῳ ἀρχὴ ἐπιδείκνυται τοιοῦτον ζῆλον ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως δὲν ἔστι δυνατόν οἱ ἐκ ταύτης καρποὶ νὰ ᾖναι λόγου ἀνάξιτοι.

— Τὴν ἐσπέρην τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἡ Κοσμητεία τῆς Σχολῆς τῶν ἀπῶρων Παιδῶν συνελεύθη ἐν τῇ Σχολῇ διένειμε διὰ τοῦ ἐφόρου κ. Π. Τσόλα καὶ τοῦ ἐπιμελητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Γ. Κουκουλά εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν παιδευομένων ἀπῶρων ἀνὰ ἕνα ἐπενδύτην ἐξ ἐριούχου ὑπάσματος, προῖον τῶν γρημάτων ἅτινα εἰσπεράχθησαν ἀπὸ φιλοδωρήματα τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν κατὰ τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων καὶ τὴν τοῦ ἀγίου Βασίλειου. Κατὰ τὴν ὥραν τῆς διανομῆς παρασταθέντες καὶ ἡμεῖς συνεκινήθημεν μέχρι δακρύων, διότι ἐνῶ ἐνεδύοντο, ἀμφέβαλλον ἂν τὸ φέρεμα ᾖναι ἰδικόν των ἢ πρὸς ὥραν μόνον τὸ φέρωσι καὶ ἀπὸ καρδίας ἡγχαρίστουν, ὅταν μάλιστα ὁ κ. ἐφορὸς τοῖς εἶπε μετ' ὕψους νὰ τὸ καταλύσητε εὐλογοῦντες τοὺς αἰτίους τῆς χριστιανικῆς ταύτης φιλανθρωπίας, οὐδὲν αὐτῶν ἔμεινε νὰ μὴ ἐκφωνήσῃ μετὰ συγκινητικὴν φωνὴν ἀφ' ὁδοῦ νὰ τοὺς τὸ π. λερώσῃ. Ἦδη μαρτυροῦμεν ὅτι Κύριός τις εὐπορὸς προτίθεται ν' ἀναλάβῃ τὴν ὑπόδην τῶν ἀνυποδότην τούτων παιδῶν. Μίγας ὁ ἑπαινος εἰς τὸν φιλόανθρωπον τοῦτον ἄνδρα, ὅστις συνέλαβε τὴν εὐγενῆ ταύτην ἰδέαν. Ἐπιφυλασσόμεθα δὲ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν νὰ δημοσιεύσωμεν τοῦ εὐγενοῦς καὶ μεγαθύμου τούτου κυρίου τὸ ὄνομα πρὸς τιμὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος.

— Ἀπὸ τίνος χρόνου ἤρξαντο καὶ πάλιν κακοήθειαι τινὲς νὰ ἀρπάζωσι τὰς ὀρνίθας τῶν συμπολιτῶν μας, σιμὰ δὲ εἰς ταῦτα κλέπτουσι καὶ ἀνθρώπους καὶ ὅτι ἤθελε τύχη πρόχειρον. Τὴν εἰδησιν ταύτην φέροντες εἰς γνῶσιν τῆς Ἀστυνομίας, προτρέπομεν ταύτην ἵνα μετὰ πλειοτέρας δραστηριότητος, ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα, ἀρῶν μάλιστα, ὡς μαρτυροῦμεν, γνωρίζει καὶ τινες τῶν ὀρνιθοφίλων τούτων. Τόσῳ μᾶλλον δὲ ὀφείλει νὰ ἐντείνῃ τὰς ἐνεργείας τῆς, διότι τὰ παράπονα τῶν συμπολιτῶν αὐξάνομενα θὰ μειώσωσι τὴν ὑπόληψιν ἣν ἡ πόλις ἅπασα ἐκτρέφει ὑπὲρ τῶν διευθυνόντων νῦν τὰ τῆς Ἀστυνομίας.

— Βιομήχανος εὐπορὸς ἀλλ' ἑτεροεργατὸς διὰ παντός μέσου ἀποπειράται νὰ πείσῃ τὸν κ. Δήμαρχον Ἑρμοπόλεως νὰ διορίσῃ τὴν θυγατέρα του Βασιλῆν εἰς τι τῶν δημοτικῶν σχολείων τοῦ Δήμου. Τὴν εἰδησιν ταύτην φέρομεν εἰς τὴν δημοσιότητα τὰ μὲν ὅπως ὑπενωμίσαμεν εἰς τὸν κ. Δήμαρχον ὅτι τὰς δημοτικὰς θέσεις ἔχει καθήκον νὰ διαθέτῃ ὑπὲρ τῶν ἀπῶρων συμπολιτῶν του, ὅταν οὗτοι ᾖναι ἱκανοὶ

ὅπου δὲν εἴθετε ἄξιοι μὴδὲ γιὰ ζαπτιέδες. βεργί σεῖς δὲν πληρώνετε, εἰς τὸ στρατὸ δὲν πᾶτε, τραπέζι σὰς ἐστρώσαμε νὰ κάτσετε νὰ φάτε. προνόμια σὰς ἐδώκαμε γιὰ τ' ἀδικὰ σας δίκια, τιμὴ πασάδων ἔχετε, μεγάλη αἰλικία. καὶ ἐδᾶ σὲ κάθε ζήτημα παῖντε δίπλα, δίπλα, γιὰτὶ ἐμεῖς σὰς βγάνομεν τὸ κάβουρ ἀπ' τὴν τρύπα. ἐνθυμηθῆτε τῇ καιρῷ, ποῦ στέλναν τῇ πασάδες ἐς τὴν Κρήτην καὶ τῇ γάερων οἱ γιαννιτσαρχαδες. τῶν τούρκων μεγαλειότερον ἦτονε τὸ τιβάνι, ὁ Βασιλῆς ἦτο μιτζὸς καὶ αὐτοὶ τότε Σουλτάνοι, καὶ ἔκαναν ἐπανάστασι ἐς τὸ ἴδιον τὸς τοβλέτι, γιὰ νὰ γλυτώσουν τὸ φωνῆ, νὰ σώνουσιν τὸ κλέφτη. καὶ γιὰ νὰ μᾶς ἐτυρᾶνω μετὰ βάσανα μετὰ πόνους καὶ ἀλλαγὴ νὰ ἔχωμε τὴν ἀτιμὴ, τῇ πόνους, τυρανισμένο μας κορμί, ἀπόθανε γῆ γειάνε, παρὰ τὴν ἀτιμὴ ζωὴ ὁ θάνατος καλλιὰ ναι, εἶπαμε, καὶ σηκώσαμε τουργεῖν εἰς τὸν ὄμο νὰ φέρωμε ἀνθρωπινὸ εἰς τὴν Πατρίδα νόμο, καὶ ἐκάσαμε τὸ ἔχει μας, ζωὴ καὶ τὰ παιδιὰ μας, δὲν παύσαν ὅμως τὰ δεινὰ μὴδὲ τὰ βάσανά μας! δὲν ἔχομε παράπονο ἀπὸ τῇ βασιλιάδες, μὰ ὅτι θέλουσιν αὐτοὶ δὲν θέλουν οἱ ἀγάδες, καὶ σπρώχνουσι μᾶς πάντα τοὺς εἰς τῇ ἐπαναστάσει μετὰ γιαννιτσαρχλίκια τὼς, μετὰ τῇς κακαῖς τὼς πράξαις, τὰ ὅσα μᾶς ἐκάμασι νὰ τὰ ἔρη ἡ ψυχὴ τῷ, δὲν ἡμποροῦμε ἐς τὸ ἐξῆς νὰ ζήσωμε μὲζυ τῷ, εἰμῆτας νὰ μὴ ἔχουσι καθόλου ἐξουσία οἱ κρητικοὶ γιαννιτζαροι καμὴζ ὑπηρεσία. ἐσεῖς, ἐσεῖς γιαννιτζαροι, δὲν φταίουν οἱ δικοὶ μας, δὲν φταῖν οἱ τούρκοι οἱ μιτζοὶ ποῦ εἶναι ἀδελφοὶ μας, ὅπου τῇ σπρώχνετε καὶ αὐτοὺς εἰς τὸ δικό σας δρόμο, πῶς εἶν' καλὸ τοῦ τοβλέτιοῦ μετὰ τῷ καὶ μετὰ τῷ.

Ἐγὼ θαρρῶ ἀδερφί μου, πῶς εἶπα ὅσα θέτε, ὀλίγα ἂν σὰς φαίνονται, καὶ παραπάνω πέτε. μετὰ λόγους, μετὰ ἀναφορὰς νὰ μάθῃ ὁ Σουλτάνος τὰ βάσανά σας καὶ δεινὰ, νὰ ἔγῃ ἀπὸ τὸ πλάνος, πῶς εἶν' ἡ Κρήτη ἡτύχη καὶ εὐχαιρημένη, φωνάζετε τὸ δυνατό πῶς εἶν' ἀπελπισμένη. τουργεῖν μὴ σηκώσετε ὅσα καὶ ἂν σὰς κάνουν, γιὰτὶ οἱ ἐχθροὶ εἰς τὸ μελεᾶ θέλουν νὰ σὰς βάνουν, ἀξάργῳ σὰς παρᾶκινουν ἐς τὸ πόλεμο καμῶσοι, γιὰ ν' ἀγῶραζουσι τ' ἀρνὰ πάλι μετὰ ἕνα γρόσι, νὰ γδύνουσι τὸ Βασιλῆ, καὶ ἐκεῖνοι νὰ πλουτίζουσιν, νὰ πικροκλαῖουν οἱ φτωχοὶ, καὶ ἐκεῖνοι νὰ γλεντίζουσιν. πέτ' ἀφοβὰ τὸ δίκιό σας, κανένα μὴ φοβάσθε, ὅσα καὶ ἂν πᾶτε θὰ γενοῦν, ἐμένα ἀρροκαῖστε. ἦρθε καιρὸς καὶ ἤθελε νὰ σὰς ἐλευθερώσῃ πᾶτ' ὁ Φραντζέζος βασιλῆς, δίκιό νὰ σὰς ἐδώσῃ, πότε ὁ Προῦστος, Μόσκοβος, πότε ὁ Νιπεργιχλός, μ' ὅτ' ἤθελεν ὁ ἕνας τῷς δὲν ἤθελε ὁ ἄλλος. μὰ τώρα συρνήσας νὰ κάμουν ἕνα γᾶλι, ἀκούτε το, ἀγαθικά, γι' ὁλόκορ' εἰστε πάλι; μὰ τὸ μεγαλοδύναμο καὶ αὐτὸ θὰ γίνῃ πάλι καὶ λέγω σας το, ἀγάδες μου, πῶς θὰ σὰς πιάτῃ ζᾶλι. μὴ πᾶς θαρρῆτε πῶς καὶ δὰ θὰ φηγωῦν ὁμάδι καὶ σεῖς νὰ τὴ γλυτώσετε, νὰ πλεῖξετε ὅσα λάδι; ἐπέρασε πλεῖο ὁ καιρὸς ποῦ δένανσι τῇ σκύλους μετὰ λουκάνικα καὶ μεῖς ἔχομε πλέον φίλους. . . γῆ πῶς καὶ ἂν ἔρθῃ καὶ κανεὶς ἀπὸ τὴ Πόλι πάλι πῆτροπος γῆ διοικητῆς ὅσα μπουνταλοχαμᾶλη θὰ τὸν ξαναφορτώσετε νὰ φύγῃ, νὰ δρομώσῃ, τότες ἀς ὄψετε καὶ αὐτὸς καὶ ὅσοι τὸν ἐτιμῶσι! . . .

Ἀπὸ Καραοκαλίδων Χανίων, 21 Δ/βρίου 1875.

να υπηρετήσωσι τὸν ἄνθρωπον καὶ μάλιστα ὑπὲρ τῶν διδασκαλιστῶν, ὧν πολλὰ ἱκανότητά καὶ ἡθικότητα οὐ τὴν τυχοῦσαν κεκτημένα στεροῦνται καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄρτου, τὰ δὲ ὅπως ἀποτρέψωμεν τὸν εὐκατάστατον τοῦτον κύριον ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπιμένῃ νὰ διορισθῇ εἰς θέσιν διδασκαλικὴν ἢ θυγάτηρ του, ἣν καὶ νὰ θρίψῃ καὶ νὰ ἐνδύσῃ καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ προσκοντῶς δύναται. Ὁ κ. Μαρινάκης, γινώσκων καλῶς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν, ὁρεῖται νὰ διαφωτίσῃ εὐκρινῶς περὶ ταύτης τὸν κ. Δήμαρχον καὶ εἰ δυνατόν νὰ τὸν ἀποτρέψῃ τοῦ διορισμοῦ τούτου ὅν θεωροῦμεν ἄδικον. Τέλος πάντων, προκειμένου περὶ τοιοῦτου διορισμοῦ, ἀνάγκη διὰ διαγωνισμοῦ νὰ λάβῃ τὴν θέσιν ἡ κρείστων τῶν παρ' ἡμῖν διδασκαλιστῶν καὶ οὐχὶ ἡ εὐπορος καὶ ἐτεροδημότης.

— Ὁ αἰδίδμος συμπολίτης ἡμῶν κ. Σαλάχας διὰ τῆς θιαυθίας αὐτοῦ κατέλειπεν ὡς γνωστὸν τὰ ἐξῆς κληροδοτήματα: α) Ὑπὲρ τοῦ πτωχοκομείου Ἑρμοπόλεως δρ. 3.000· β) Ὑπὲρ τοῦ ἐν Σύρῳ γηροκομείου δρ. 2.000· γ) Ὑπὲρ τοῦ νεκροταφείου τῶν Καθολικῶν δρ. 1.000· δ) εἰς τὸν ἐνταῦθα Ναὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας δρ. 3.000· ε) ἀνὰ δύο χιλιάδας εἰς τοὺς δύο νοῦς τῶν Καθολικῶν Ἀγίου Γεωργίου καὶ ἁγίου Σεβαστιανοῦ καὶ ζ) χιλιάς δραχμὰς ὑπὲρ τῶν πτωχῶν. Τὰ κληροδοτήματα ταῦτα ὡς μανθάνομεν δὲν ἐσπένσαν εἰσέτι νὰ λάβωσι παρὰ τοῦ κληρονόμου τοῦ ἀποδιδώσαντος οἱ ὀφείλοντες νὰ εἰσπράξωσιν αὐτὰ, ὑπερ ἀπόδειξις τοῦ ὅτι ἀδιαφοροῦσιν. Δὲν πιστεύομεν ὁ κληρονόμος τοῦ ἀποδιδώσαντος, νέος εὐγενὴς καὶ εὐγενὴς ἀνατετραμμένος, ὅτι δυστραπεῖ πρὸς τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν, καθόσον οὗτος, ὡς ἐμάθομεν, καὶ εἰς τοὺς συγγενεῖς τοῦ ἀποδιδώσαντος πᾶν προθυμῶς ἀποδίδει, ὅσα ὁ ἀείμνηστος θεὸς του διέθετο ὑπὲρ αὐτῶν καὶ ἄλλους τινὰς ἐκ τούτων λησμονηθέντας περιβάλλει, προτιθέμενος χάριν τῆς μνήμης τοῦ ἀποθανόντος νὰ συνεισφέρῃ καὶ ποσὸν τι ὑπὲρ τῆς Σχολῆς τῶν ἀνδρῶν παιδῶν, ἥτις εἶναι πρᾶξις ἀξίεπαινος, δι' ἣν ἐπιφυλασσόμεθα νὰ ἀπονεύωμεν αὐτῷ ἰδίᾳ τὸν προσήκοντα ἔπαινον.

— Ἐν τῇ συναδελφῇ Πατρίδι ἀνέγνωμεν εἰδοποίησιν τοῦ κ. Δ. Ι. Καραθανάκη, δι' ἣς εἰδοποιεῖ τοὺς ὑπαγμένους εἰς στρατεύσιν νέους, ὅτι ἀναδέχεται ἀντὶ προκαταβολῆς 70 δραχμῶν νὰ ἀντικαταστήσῃ τοὺς τυχόν ἐκ τῶν προκαταβαλλόντων λαχόντας ὑποχρεωτικοῦ κλήρου, οὐχὶ δὲ καὶ τοὺς ἐπιλαχόντας. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου εἴχομεν νὰ καταχωρίσωμεν καὶ ἡμεῖς ἐκτενῆ ἔλθεσιν, τὴν δημοσίευσιν τῆς ὁποίας ἀνεβάλλομεν ἕνεκα τοῦ τελευταίου εἰς τὴν βουλὴν ὑποβληθέντος νόμου περὶ γενικῆς ὑποχρεωτικῆς στρατολογίας. Οὐχ ἥττον κρίνομεν καλὸν νὰ σημειώσωμεν περὶ ληπτικῶς τὰς ἐν τῇ ἐκθέσει σκέψεις τοῦ συντάξαντος αὐτήν. Καὶ πρῶτον λέγει ὅτι πρέπει νὰ διορισθῇ ἐπιτροπὴ παρ' ἀξιολόγων συμπολιτῶν μας, ἥτις διὰ προκηρύξεώς της νὰ προσκαλέσῃ πάντας τοὺς εἰς τοὺς στρατολογικοῦ καταλόγους ἐγγεγραμμένους Ἑρμοπολίτας (ἀνεγχομένους εἰς 300 περίπου) νὰ καταβάλλῃ ἕκαστος αὐτῶν δραχμὴν καθ' ἑξῆς ὁδομάδα, ἥτοι 52 δραχμὰς ἐτησίως, ἐκ τοῦ ὅλου δὲ κεφαλαίου νὰ πληρώνηται τὸ παρὰ τοῦ νόμου ὀριζόμενον ποσὸν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τοῦ τυχόν κληροδοτήσαντος μετόχου. Δεύτερον, τὸ καθ' ὁδομάδα εἰσπραχθέν ποσὸν νὰ κατατίθεται εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν ἐντόκως. Εἰκάζει δὲ ὁ καλὸς οὗτος συμπολίτης ὅτι ἐὰν εὐρεθῶσι 200 νέοι οἵτινες νὰ καταθέτωσι τακτικῶς τὸ ποσὸν τοῦτο, θὰ εἰσπράττωνται ἐτησίως 10,400 δραχμαὶ δι' ὧν θὰ ἀπαλλάττωνται τῆς στρατεύσεως 10 περίπου νέοι κατ' ἔτος. Τοῦ μέτρου τούτου (ἥριςτος καθ' ἡμᾶς) θέλομεν φροντίσῃ τὴν πραγματοποιήσιν, ἐὰν εἰς τὴν παρούσαν βουλευτικὴν σύνοδον δὲν ἐπικυρωθῇ ὁ περὶ γενικῆς καὶ δι' ἅπαντας ὑποχρεωτικῆς στρατολογίας νόμος.

— Ἀπὸ πολλοῦ παρεδέχθη ὡς γνωστὸν ἡ βουλὴ τὴν μεταξὺ τῆς Ἀγγλικῆς ἐταιρίας καὶ Ἑλλάδος ἀεροπολικὴν σύμβασιν. Ἀγνοοῦμεν ὅμως διὰ τίνα λόγον δὲν ἐδημοσιεύθη ἡ σύμβασις αὕτη εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, σύμφωνα πρὸς τὸν νόμον. Παρακαλοῦμεν τὴν Κυβέρνησιν νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς δημοσίευσως αὐτῆς, βεβαίᾳ οὗτα ὅτι ἡ περαιτέρω ἀναβολὴ προσβάλλει τὰ συμφέροντα τῶν ἐμπορευομένων ἐν Ἑλλάδι, ἰδίως δὲ τῶν ἐν Σύρῳ, τῶν ὁποίων τὰ ἐμπορεύματα δὲν δέχονται τὰ ἀτιμώλοια πρὸς βλάβην αὐτῶν.

— Λέγεται, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Α. Κοντόσταυλος διορίζεται πρεσβευτὴς εἰς Λονδίνον, ἀποσπρόμενος τοῦ ὑπουργείου.

— Ὁ ἐκ Κύνου ἀξιόλογος νέος κ. Εὐστάθ. Μελάς, διορισθεὶς ὑπάλληλος ἐν Μήλῳ, διήλθεν ἐντεῦθεν καὶ ἀνεχώρησε πρὸς ἡμερῶν ἀπελθὼν εἰς τὴν θέσιν του. Ὁ κ. Μελάς διετέλεσεν ἄλλοτε ὑπὸ γραμματεὺς εἰς τὸ ἐνταῦθα τελωνεῖον καὶ κατόπιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν. Εἰς ἀμφοτέρους ταῦτα: τὰς θέσεις ὑπηρετήσας μετὰ ζήλου καὶ δραστηριότητος, διὸ καὶ προεκάλεσε τὰς εὐαρεσκείας τῶν τε προϊσταμένων του καὶ τοῦ κοινοῦ. Τοιοῦτος ὢν ὁ ἀξιόλογος οὗτος νέος, πεπεισμέθα ὅτι καὶ ἐν Μήλῳ θέλει τύχῃ τῆς αὐτῆς ἐπιδοκιμασίας καὶ ἀγάπης.

— Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Κάρου, ὅτι ὁ πρὸ μικροῦ ἐν τῇ ἡρωικῇ ἐκείνῃ νήσῳ συσταθεὶς ὁμώνυμος σύλλογος γιγανταίως βήμασι χωρεῖ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτοῦ, ὑποστηρίζομενος ὑπὸ ἑκατὸν πεντήκοντα μελῶν, μετὰ πάσης προθυμίας συνεισφερόντων εἰς τὴν τῶν συμπολιτῶν τῶν ἐκπαίδευσιν. Ἐκτὸς τῶν ἱδρυμένων ἕως τὸρκα ἐν ἐκείνῃ τῇ νήσῳ ἐκπαί-

δευτηρίων, ὁ σύλλογος ἀπερχόμενος τὴν ἰδρύσιν δύο ἐτι δημοτικῶν σχολείων καὶ ἐνὸς Σχολαρχείου καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μετακαλεῖται ἐξ Ἑλλάδος τὸ προσωπικὸν τῶν ἀναγκαιῶν διδασκάλων, ἐφ' ὅσον 200 μαθηταὶ εἶναι ἔτοιμοι νὰ καταταχθῶσιν εἰς αὐτάς. Τὰς εὐαρεσκείας ταύτας εἰδήσεις μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως φέρομεν εἰς τὴν δημοσιότητα τὰ μὲν ἐπαινοῦντες τοὺς ἀδελφοὺς Κασίους διὰ τὸ φιλόμουσον αὐτῶν, τὰ δὲ καὶ ἐνθαρρύνοντες αὐτοὺς εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῶν πνευματικῶν τούτων φυτωρίων τῆς ἐκτῶν Πατρίδος. Εἴθε πᾶσαι αἱ κατὰ τὸ Ἀρχιπελάγος νῆσοι νὰ μιμηθῶσι τοὺς Κασίους καὶ νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι ἡ διανοητικὴ ἀνάπτυξις τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν Χριστιανικῶν φυλῶν εἶναι ἡ μόνη καὶ ἀσφαλὴς ὁδὸς δι' ἣς ὁ Ἑλληνισμὸς θὰ βαδίσῃ εἰς τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἀνάγκησιν τῶν ἐλευθεριῶν του. Πρὶν ἢ περᾶν τοῦτον τὸν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν Κασίων ἔπαινον, δίκαιον νομίζομεν νὰ ἐκφράσωμεν διὰ τῆς δημοσιογραφίας ἰδίᾳ ἐγκώμια ὑπὲρ τῆς ἀδελφότητος τῶν Κασίων κυρίως, αἵτινες ἀμιλλώμενοι πρὸς ταῦτα τὰ αἰσθητά τῶν συμπολιτῶν τῶν ἐργάζονται καὶ συνεισφέρουσιν εἰς τὸ κοινὸν τῆς πνευματικῆς ἀναγεννήσεως τῆς ἐκτῶν Πατρίδος ταμείον, ὅσα δύνανται.

ΕΠΙΔΟΧΟΙ ΕΤΕΡΩΝ.

Η ΕΞΕΛΕΓΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΕΡΓΕΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ Η ΠΑΝΔΡΑ

Πρὸς τοὺς Κ. Κ. Μετόχους αὐτῆς.

Κατὰ τὰ ἄρθρα Ζ' καὶ Θ' τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἑταιρίας ταύτης, καλοῦνται οἱ κ. κ. Μέτοχοι αὐτῆς εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν, συγκροτηθεῖσαν τὴν 29 Φεβρουαρίου ε. ε. ἡμέραν κυριακὴν καὶ ὥραν 2 μ. μ. εἰς τὸ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ γραφεῖον αὐτῆς, ἡ ὅπου ἄλλοθι ἤθελε προσδιορισθῇ δι' ἐπὶ τούτῳ γνωστοποιήσεως κατὰ τὴν πρωίαν τῆς ὁρισθείσης ἡμέρας, ἀν τὸ γραφεῖον τῆς Ἑταιρίας θεωρηθῇ ἀνεπαρκὲς ἢ ἀκατάλληλον.

ὑπομνηστικῶς δὲ τοῖς κ. κ. Μετόχοις ὅτι ὅσοι θέλουν νὰ παρασταθῶσιν αὐτοπροσώπως, ὀφείλουν νὰ παρουσιάσωσιν ἐν τῇ Συνελεύσει τοὺς τίτλους αὐτῶν, ὅσοι δὲ διὰ πληρεξουσίων, ὀφείλουν νὰ καταθέσωσι δεκαπέντε ἡμέρας πρὸ τῆς Συνελεύσεως τοὺς τίτλους αὐτῶν εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀντιπροσώπους, παρ' ὧν θέλει θεωρεῖσθαι τὸ πληρεξούσιον ἐν ᾧ θὰ βεβαιούται ἡ κατάθεσις, ὡς ὀρίζει τὸ ἄρθρον Ζ' τοῦ Καταστατικοῦ καὶ ἐφιστῶμεν τὴν πρὸς τοῦτο προσοχὴν τῶν κ. κ. Μετόχων, πρὸς ἀποφυγὴν ματαίων τῆς συνελεύσεως ἀναβολῶν.

Ἐν Σύρῳ τὴν 16 Ἰανουαρίου 1876.

Τὰ μέλη τῆς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς

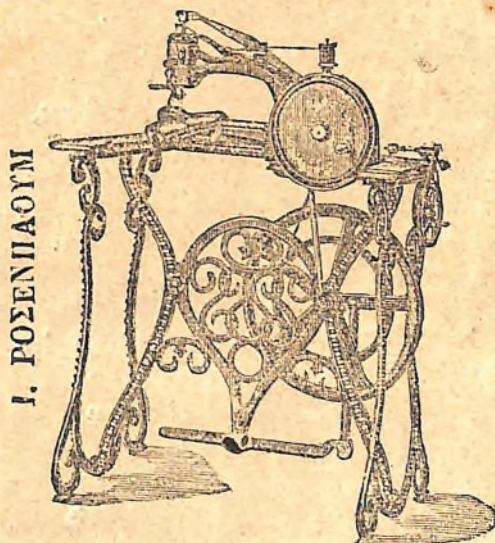
Π. ΔΕΠΑΣΤΑΣ, Δικηγόρος.

ΣΤ. Γ. ΣΑΛΟΥΣΤΡΟΣ.

Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ.

Ὁ Διευθυντὴς

Ν. Γ. ΝΙΚΟΛΙΑΔΗΣ.

Διὰ τῆς παρουσίας ὁ ὑποφαινόμενος λαμβάνων τὴν τιμὴν ν' ἀναγγείλω εἰς τὸ κοινόν, ὅτι ἔχω παρ' ἐμοὶ μηχανὰς ραπτικῆς διαφόρων εἰδῶν τῶν σπουδαιοτέρων ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ κατασκευάστων, ἃς πωλῶ εἰς τιμὰς μετριωτάτας, ἥτοι ἀπὸ 80 φράγ. μέχρι 500 καὶ πλέον.

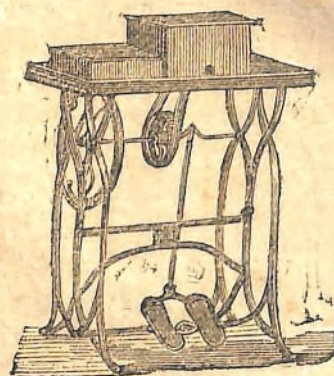
Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀποκτήσωσι τοιαύτας, δύνανται νὰ ἴδωσι αὐτάς ἐκτεθειμένας εἰς τὸ κατάστημά μου, κείμενον πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐν Ἑρμοπόλει τῇ 1 Ἰανουαρίου 1876.

Ὁ Πράκτωρ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΟΣΕΝΒΑΟΥΜ

Ἵδρυματοποιός.

ΜΗΧΑΝΑΙ.

Μηχαναὶ ραπτικῆς δι' οἰκογενείας, ράπτας, ὑποδηματοποιούς καὶ δι' ὅποιανδήποτε ἐργασίαν πωλοῦνται εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ κ. Νικ. Καρδίτση.

ΑΓΩΓΗ

Διονυσίου Γκατρά, κατοίκου ἐνταῦθα, σιδηρουργοῦ, Κατὰ

Κωνστ. Τσιχλῆ, κατοίκου ἐνταῦθα, ἐγκαταστημένου εἰς Χίον καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς. Ἐνώπιον τοῦ Ἐμπορικοῦ τμήματος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Ὁ ἀντίδικος ἠγόρασε παρ' ἐμοῦ διάφορα σιδηρουργικὰ πρὸς χρῆσιν τοῦ πλοίου του, ὑποσχεθεὶς νὰ πληρώσῃ τοῖς μετρητοῖς τὸ ἀντίτιμον, ἥτοι εἰκοσάπαρα καὶ 48.11/20· κατόπιν δὲ μὴ εὐκολυνθεὶς ἐζήτησε προθεσίαν ἐξ μηνῶν καὶ οὐτως ἀνανεωθείς τῆς ἐνοχῆς ἔλαβε τὰς εἰρημένους δραχμὰς δανειακὰς, ἐκδοθέντος τοῦ ἀπὸ 21 Ἰουλίου 1871 εἰς διαταγὴν μου γραμματίου, προθεσίμιας ἐξ μηνῶν καὶ ἐξοφληθείσης τῆς ἀρχικῆς ὑποχρεώσεως τῆς ἐκ τῆς ἀγοραπωλησίας, διὰ τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ σχετικοῦ λ/σμοῦ.

Ἐπειδὴ μολονότι πρὸ πολλοῦ παρελθούσης τῆς προθεσίμιας δυστραπεῖ εἰς τὴν καταβολὴν κεφαλαίου καὶ τόκων.

Διὰ ταῦτα·

Καλῶ αὐτὸν ἐμπροθέσμως ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου καὶ ἐξαίτωμαι.

Νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀγωγή μου αὕτη.

Νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἀντίδικος διὰ προσωπικῆς κρατήσεως καὶ προσωρινῶς ἐκτελεστῆς ἀποφάσεως νὰ μοῦ μετρήσῃ

1). Εἰκοσάπαρα καὶ 48 καὶ 11/20 ἐντόκως ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσίμιας μέχρι σήμερον.

2). Τοὺς τόκους τοῦ ὅλου ποσοῦ κεφαλαίου καὶ τόκων ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς μέχρι ἀποπληρωμῆς.

Τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη.

Ἀρμόδιος κλητὴρ παραγγέλλεται νὰ καταπληρῶσιν τὴν παρούσαν τῷ Κ. Εἰσαγγελεῖ διὰ τὸν ἐν ἀγνώστῳ διαμένοντα ἀντίδικόν μου, ἐπιμεληθῇ δὲ τὴν διὰ τῆς ἐφημερίδος ἢ ἄλλῃ νόπῃ δημοσίευσιν.

Σύρος τὴν 17 Σεπτεμβρίου 1875.

Ὁ Πληρεξ. Δικηγόρος

Σ. Α. ΜΑΤΕΣΙΣ.

ΑΓΩΓΗ

Δημητρίου Κ. Καραμαούνα, κατοίκου Ἑρμοπόλεως, Κατὰ

Ἀνδρέου Κριεζῆ κατοίκου Ἀθηνῶν

καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς.

Ἐνώπιον τοῦ Ἐμπορικοῦ Τμήματος

τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Ὁ ἀντίδικος διὰ τοῦ ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου 1871 γραμματίου του, ἐκδοθέντος ὑπ' αὐτοῦ ἐνταῦθα εἰς διαταγὴν μου καὶ εἰς πρώτην ἀναζήτησιν μοῖ ὀφείλει δραχμὰς Βασιλ. Διατιμῆσεως 592 καὶ 68/100 μετὰ τοῦ τόκου αὐτῶν πρὸς 4 τοῖς 0/0 τὸν μῆνα ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ γραμματίου, συμποσομένου μέχρι σήμερον εἰς δραχμὰς 357 καὶ 32/100 πηγαζούσας ἀπὸ ἀνανέωσιν δύο γραμματίων του ἐπιστραφέντων δι' ἰσότημον ποσὸν δανεισθὲν αὐτῷ πρὸς ἐμπορικὴν χρῆσιν.

Διὰ ταῦτα·

Καλῶ αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ ἁρμόδιου δικαστηρίου τὴν νόμιμον προθεσίαν πρὸς συζήτησιν καὶ ἐξαίτωμαι.

1) Νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀγωγή μου.

2) Νὰ ὑποχρεωθῇ καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως νὰ μοῦ πληρώσῃ δραχμὰς Βασιλ. Διατιμῆσεως ἑνεακοσίας πεντήκοντα μετὰ τοῦ τόκου αὐτῶν ἀπὸ σήμερον μέχρι ἐξοφλήσεως.

3) Νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ τῆς δίκης ἐξόδα, καὶ

4) Νὰ διαταγῇ ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητὴρ ἐπιδότω τὴν ἀγωγὴν ταύτην εἰς τὸν ἐνταῦθα Κύριον Εἰσαγγελεᾶ διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς ἀντίδικον, δημοσιεύσας δὲ αὐτὴν διὰ τῆς ἐφημερίδος ἢ ἄλλῃ νόπῃ.

Ἐν Σύρῳ τῇ 15 Ἰανουαρίου 1876.

Ὁ ἐνάγων

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κ. ΚΑΡΑΜΑΟΥΝΑΣ.